

ARBEIDSRECHTBANK VAN BRUSSEL
24ste KAMER OPENBARE ZITTING
VAN 18 MAART 2010

IN ZAKE:

De heer Tino V. A., wonende te 9340 Lede, (...)

Eiser

vertegenwoordigd door Mter L. Van Caenegem, loco Mter V. De Donder, advocaat te 9200 Dendermonde

TEGEN:

(...) Voeding en Diensten, met zetel te 1000 Brussel, (...), KBO nr(...)

Verweerster

vertegenwoordigd door Mter St. Gibens, advocaat te 2060 Antwerpen

Gelet op:

- de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.
- de wet van 10 oktober 1967 houdend het Gerechtelijk Wetboek.
- de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.
- de gedinginleidende dagvaarding betekend op 28 november 2007
- de beschikking van 28 januari 2008 overeenkomstig art.747§2 Ger. W.
- de besluiten , aanvullende besluiten en synthesebesluiten van verwerende partij neergelegd ter griffie op 11 maart 2008, 18 augustus 2008 en 14 oktober 2008
- de conclusie en syntheseconclusies van eisende partij neergelegd ter griffie op 30 juni 2008 en 30 september 2008
- de bundel van verwerende partij neergelegd ter griffie op 15 december 2008
- de bundel van eisende partij neergelegd ter griffie op 3 december 2008

De wettelijke poging tot minnelijke schikking overeenkomstig artikel 734, lid 1 van het Gerechtelijk Wetboek bleef vruchteloos.

Gehoord partijen in hun middelen en beweringen ter openbare terechtzitting van 29 oktober 2009, waarna schriftelijk advies van de heer Jan Geysen, Substituut Arbeidsauditeur, wordt neergelegd op 3 februari 2010 i.p.l.v. 26 november 2009, waarop de repliek van eisende partij wordt neergelegd op 24 februari 2010, de repliek van verwerende partij op 25 februari 2010, waarna de debatten worden gesloten op 25 februari 2010, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak vastgesteld op 25 maart 2010.

De vordering

De vordering van de heer V.A. strekt tot veroordeling van verwerende partij tot betaling van:

- 15.048,06 € ten titel van schadevergoeding gelijk aan 6 maanden loon wegens discriminatie ovk art. 18 §2, 2° van de Discriminatiewet
- de wettelijke, moratoire en gerechtelijke interesten
- de kosten en het basisbedrag rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.100€.

De heer V.A. vordert het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren niettegenstaande elk verhaal en zonder kantonement.

De feiten

Op 7 april 2007 reageert de heer V.A. op een openstaande vacature van systeemcoördinator voor het Nationaal Secretariaat (...) gepubliceerd op 6 april 2007 in het ledenblad van verwerende partij.

De vacature omschrijft de functie van systeemcoördinator als het spreekpunt voor collega's voor alle informaticaproblemen, het geven van vormingen, PC's en printers installeren en interne en intranetsites beheren.

De heer V.A. stuurt een sollicitatiebrief met curriculum vitae naar verwerende partij (stukken 1 en 2 bundel eisende partij).

De heer V.A. is politiek niet geëngageerd en reeds 20 jaar aangesloten bij de confederatie van verwerende partij

De heer V.A. doorloopt de selectieprocedure met succes waaronder een sollicitatieprocedure waarbij de functie en de doelstellingen van verwerende partij worden besproken.

Op 18 juni 2007 ondertekent de heer V.A. een arbeidsovereenkomst voor bedienden voor onbepaalde duur met een proefperiode van 6 maanden, als systeemcoördinator voor het nationaal secretariaat (...) te Brussel, met ingang vanaf 16 juli 2007 (stuk 4 bundel eisende partij).

Op 16 juli 2007, de eerste dag van zijn tewerkstelling, overloopt de heer V.A. het arbeidsreglement, samen met de heer V. C. aangestelde van verwerende partij en er wordt hem gevraagd of hij lid is van het (...).

De heer V.A. antwoordt passief lid te zijn van (...) en dat hij zijn lidmaatschap onmiddellijk zal opzeggen.

Bij mail van 16 juli 2007 om 19 u zegt de heer V.A. zijn lidmaatschap op (stuk 13 bundel eisende partij).

Op 17 juli 2007 wordt de heer V.A. ontboden bij de heer Luis D. P., voorzitter van verwerende partij, en er wordt hem opnieuw gevraagd of hij lid is van (...).

De heer V.A. antwoordt dat hij lid was geweest doch zijn lidmaatschap had opgezegd.

De heer V.A. wordt verzocht zijn persoonlijke spullen te verzamelen en het gebouw te verlaten en bij aangetekend schrijven van 17 juli 2007 beëindigt verwerende partij de arbeidsovereenkomst met betaling van een verbrekingsvergoeding van 1 maand en 7 dagen ten bedrage van 3.136 € (stukken 5 en 7 bundel eisende partij).

Het C4 formulier vermeld als oorzaak van werkloosheid onmiddellijke en definitieve onmogelijkheid tot verderzetting van de contractuele relaties wegens onverenigbaarheid van ideologische aard " (stuk 6 bundel eisende partij).

Bij aangetekend schrijven van 27 juli 2007 betwist de heer V.A. zijn ontslag.

De functie wordt opnieuw vacant verklaard in (...) -Nieuws van 27 juli 2007.

Bij aangetekend schrijven van 17 augustus 2007 betwist de raadsman van de heer V.A. de ideologische onverenigbaarheid voor de functie wordt het lidmaatschap van de heer V.A. bij verwerende partij onderstreept, de beginselen van goede trouw, het gebrek aan voorafgaande besprekingen ter zake, het ongeoorloofd karakter van het ontslag en wordt verwerende partij in gebreke gesteld wegens schending van de privacy op de persoonlijke levenssfeer en er wordt een schadevergoeding gevorderd in toepassing van de Discriminatiewet van 10 mei 2007 om reden dat de arbeidsovereenkomst werd beëindigd omdat de heer V.A. lid is geweest van het (...) hetgeen een directe discriminatie uitmaakt op grond van gewezen beweerde politieke overtuiging (stuk 9 bundel verwerende partij).

Bij schrijven van 24 augustus 2007 schrijft (...) -voorzitter C. dat de waarden van (...) en (...) op meerdere punten verschillen, dat van een (...) - personeelslid en van iemand die de functie van systeemcoördinator bekleedt, een volledige onderschrijven van de (...) waarden wordt verwacht en dat de uitsluitingsprocedure werd goedgekeurd op een congres met 1000 afgevaardigden.

Het schrijven van 17 augustus 2007 wordt door de raadsman van verwerende partij betwist bij schrijven van 13 september 2007 stellende dat er geen wetschendingen zijn en dat de heer V.A. een vertrouwensfunctie uitoefent en dat verwerende partij een tendensonderneming is die in een congresbesluit zou hebben vastgelegd dat er een volledige onverenigbaarheid is tussen het opnemen van een vakbondsverantwoordelijkheid bij het (...) en de doelstellingen van extreem rechts waaronder (...). De raadsman stelt dat de functie van systeemcoördinator cruciaal is omdat zij kennis heeft van de volledige interne gegevens en communicatie van de organisatie en een evidente vertrouwensfunctie uitmaakt, in rechtstreeks verband met de ideologische werking van de organisatie als tendensonderneming (stuk 10 bundel eisende partij).

Bij schrijven van 15 oktober 2007 betwist de raadsman van de heer V.A. dat de functie een probleem zou uitmaken omdat de kwestie van tendensonderneming enkel geldt voor personen die de tendens van de onderneming naar buiten dragen, wat niet het geval is voor de functie van systeemcoördinator, dat er geen bijzondere clausules zijn voorzien in de verhouding werkgever-werknemer, dat verwerende partij het discriminatieverbod als werkgever niet heeft gerespecteerd en er wordt een forfaitaire schadevergoeding voor materiele en morele schade gelijk aan 6 maanden brutoloon gevorderd op basis van art. 18 § 2,2° van de Wet van 10 mei 2007 (stuk 11 bundel eisende partij).

Partijen komen niet tot een consensus.

De heer V.A. dagvaardt verwerende partij op 28 november 2007.

Ten gronde

De heer V.A. vordert 15.048,06 € ten titel van schadevergoeding gelijk aan 6 maanden loon wegens discriminatie overeenkomstig art. 18 §2, 2° van de Discriminatiewet van 10 mei 2007 in werking getreden op 9 juni 2007

Art 4, 4° van de Discriminatiewet van 2007 verbiedt discriminatie op grond van 12 criteria waaronder politieke overtuiging. Sinds 31 december 2009 wordt hier ook de syndicale overtuiging aan toegevoegd (art. 108 Wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen).

Elk onderscheid op grond van een van deze criteria vormt een discriminatie, tenzij dit onderscheid objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn (art.7 Discriminatiewet).

Vermits het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 6 oktober 2004 een algemeen discriminatieverbod heeft ingevoerd betekent dit dat directe discriminatie op grond van elke andere discriminatiegrond dan deze die oorspronkelijk in de wet stonden slechts mogelijk is mits er sprake is van een objectieve en redelijke rechtvaardiging (www.arbitrage.be).

Volgens art. 8 van de Discriminatiewet geldt in arbeidsbetrekkingen m.b.t. een direct onderscheid op grond van vier van de beschermde criteria, leeftijd, seksuele

geaardheid, geloof of levensbeschouwing of een handicap, een beperkte mogelijkheid tot rechtvaardiging op grond van wezenlijke en bepalende beroepsvereisten, mits het nagestreefde doel legitiem is en het vereiste evenredig is aan het doel.

Traditioneel wordt als voorbeeld van de wezenlijke en bepalende beroepsvereisten het geslacht of bepaalde fysieke eigenschappen aangehaald waarover een acteur of actrice moet beschikken om een bepaalde rol in een film of theaterstuk te spelen.

Volgens de Discriminatiewet is bijgevolg discriminatie verboden tenzij het verschil in behandeling objectief en redelijkerwijze wordt gerechtvaardigd.

Art. 13 van de Discriminatiewet voorziet dat voor publieke of particuliere organisaties, waarvan de grondslag op geloof of levensbeschouwing gebaseerd is, een direct onderscheid op grond van geloof of levensbeschouwing voor wat betreft de beroepsactiviteiten van deze organisatie geen discriminatie vormt, indien het geloof of de levensbeschouwing vanwege de aard van de activiteiten of de context waarin deze worden uitgeoefend een wezenlijke, legitieme en gerechtvaardigde beroepsvereiste vormt gezien de grondslag van de organisatie.

Op grond van deze bepaling kan geen ander direct onderscheid op grond van een ander beschermd criterium gerechtvaardigd worden, tenzij dit gebeurt in toepassing van een andere bepaling.

De rechter onderzoekt in elk concreet geval of een bepaald kenmerk een wezenlijke en bepalend beroepsvereiste vormt (art. 8 § 3 Antidiscriminatiewet).

Het discriminatieverbod is ook van toepassing op de bepalingen en praktijken inzake beëindiging van de arbeidsbetrekkingen, waaronder de ontslagbeslissing, de bepaling en de toepassing van de voorwaarden en de modaliteiten van het ontslag, de bepaling en de toepassing van de criteria bij de ontslagselectie.

De antidiscriminatiewet laat het recht van publieke of particuliere organisaties waarvan de grondslag op geloof of levensbeschouwing is gebaseerd, onverlet om van personen die voor hen werkzaam zijn, een houding van goede trouw en loyaliteit aan de grondslag van de organisatie te verlangen.

Voor tendensondernemingen of identiteitsgebonden ondernemingen is een onderscheid op basis van geloof of levensbeschouwing gelijk te stellen met een wezenlijke en bepalende beroepsvereiste.

In zijn besluiten definieert de heer V.A. een tendensonderneming als een onderneming die hoofdzakelijk of in belangrijke mate de verspreiding en de concretisering van een bepaald politiek, filosofisch, moreel, religieus, liefdadig, ecologisch of syndicaal of een ander gedachtegoed nastreeft.

Verwacht wordt dan dat de tendensdragers of representatieve werknemers die rechtstreeks meewerken aan het ideologisch doel van de onderneming dezelfde politieke of religieuze gezindheid hebben als uitgestraald door de onderneming.

Om de functie als tendensdrager te kwalificeren moet er wel een verband bestaan tussen de aard van de functie en het politieke of religieuze doel van de onderneming.

De heer V.A. beroept zich op de discriminatiewet om te stellen dat een verdere tewerkstelling bij verwerende partij werd geweigerd op grond van "politieke overtuiging".

Als politieke overtuiging een beroepsvereiste zou zijn dan is het een legitiem doel en dan is de maatregel passend en noodzakelijk.

De heer V.A. werd in casu aangeworven als systeemcoördinator, omwille van zijn 15 jaar lange ervaring als ICT support .

Systeemcoördinator is een technisch administratieve functie en staat niet in voor het uitbrengen van de ideologie naar derden toe.

De functie van systeemcoördinator is een administratieve functie bestaande uit de installatie en beheer van PC's en printerinformatica (stuk 12 blinde] eisende partij).

De heer V.A. diende hard- en software applicaties op elkaar af te stemmen en diende aan de (...) leden uit te leggen hoe de computerprogramma's werkten.

De wezenlijke, legitieme en gerechtvaardigde beroepsvereisten die verwerende partij voor bepaalde van haar leden en werknemers stelt zijn niet van toepassing voor de heer V.A. en voor de functie waarvoor hij was aangeworven.

..

De heer V. A. was geen architect van de ideologie, geen boodschapper van de ideologie en hij was ook geen vakbondsafgevaardigde.

Verwerende partij kan zich bijgevolg niet beroepen op art. 13 Discriminatiewet.

Voor de aanwerving heeft de heer V.A. de selectieprocedure en sollicitatiegesprekken met succes doorlopen en nergens werd de onverenigbaarheid van ideologische aard opgeworpen.

Op geen enkele manier levert verwerende partij het bewijs dat de heer V.A. actief lid is geweest van (...), politieke of andere verantwoordelijkheden heeft gedragen binnen deze partij, of heeft deelgenomen aan hun activiteiten of manifestaties of racistische handelingen heeft verricht of propaganda heeft verspreid.

De heer V.A. heeft ook onmiddellijk zijn lidmaatschap bij het (...) opgezegd uit loyautéit met de ideologie van verwerende partij.

Het is niet betwist dat de heer V.A. ook sinds 20 jaar, van bij de aanvang van zijn professionele loopbaan , aangesloten was en is bij het (...).

De heer V.A. is nog steeds lid van het (...) en werd niet uitgesloten.

In tegenstelling met hetgeen verwerende partij beweert zijn de resoluties 38 en 38 bis van het Congres van 23-26 november 1994 van verwerende partij niet van toepassing op de heer V.A.

Resolutie 38 stelt:

"Het Congres stelt met klem dat het opnemen van vakbondsverantwoordelijkheden bij het (...) niet te verzoenen is met het behoren tot een extreem rechtse groep of elke andere groep met anti-democratische of racistische doelstellingen.

Het (...) draagt bij de sociale verkiezingen geen kandidaten voor die behoren tot of steun verlenen aan racistische en anti-democratische bewegingen.

D.w.z.:

- personen die politieke of andere verantwoordelijkheid dragen in een extreem rechtse groepering
- personen die deelnemen aan activiteiten of manifestaties die worden georganiseerd door extreem rechts
- personen die binnen of buiten de onderneming propaganda voeren voor extreem rechts
- personen die racistische handelingen verrichten of die racistische discriminatie organiseren ".

Resolutie 38bis stelt: " Bovendien stelt het Congres dat er bij het (...), voor die personen geen plaats is als lid".

De heer V.A. werd niet aangeworven om vakbondsverantwoordelijkheden op te nemen of uit te oefenen en werd niet voorgedragen als kandidaat bij de sociale verkiezingen.

Van 26 oktober 1999 tot 17 juli 2007 was hij passief lid van het (...), hetzij minder dan 8 jaar en sinds 20 jaar is hij lid van het (...).

Zoals reeds gezegd is de heer V.A. nog steeds lid van het (...) en zijn lidmaatschap werd niet opgezegd in toepassing van de resoluties 38 en 38 bis van het Congres van 23-26 november 1994.

Wanneer het slachtoffer feiten kan aanvoeren die het bestaan van discriminatie doen vermoeden is het aan verwerende partij om te bewijzen dat er effectief geen sprake is van discriminatie.

Verwerende partij kan het vermoeden weerleggen door aan te tonen dat de situatie van de personen verschilt of dat er een objectieve factor het verschil in behandeling rechtvaardigt.

Elk verschil in behandeling is toegelaten voorzover het objectief en redelijk kan worden gerechtvaardigd

Verwerende partij stelt dat het onderscheid inzake de politieke overtuiging een objectieve en redelijke rechtvaardiging inhoudt van de beslissing te ontslaan gelet op de aard van de organisatie van verwerende partij.

Verwerende partij stelt duidelijke doelstellingen te hebben uiteengezet in haar resoluties op het congres van 23-26 november 1994 waarin zij stelt dat er geen plaats is voor personen die deel uitmaken van extremistische groepen, zodat haar doelstellingen duidelijk legitiem zijn en het ontslag passend en noodzakelijk was voor het bereiken van dat doel.

De congresresoluties hebben het over de onverenigbaarheid van het extreemrechtse gedachtegoed en de racistische en antidemocratische doeleinden binnen het (...). Verwerende partij stelt dat Lidmaatschap en steunverlening aan bewegingen of groepen van deze strekking onverzoenbaar zijn.

De heer V.A. werd niet aangeworven om vakbondsverantwoordelijkheid op te nemen of zich kandidaat te stellen voor de sociale verkiezingen zodat de politieke en ideologische overtuiging van verwerende partij geen wezenlijke, legitieme en gerechtvaardigde beroepsvereiste is voor wat betreft zijn beroepsactiviteiten bij verwerende partij.

Verwerende partij stelt dat van een (...) - personeelslid en van iemand die de functie van systeemcoördinator bekleedt, een volledige onderschrijven van de (...) waarden wordt verwacht.

'De rechtbank is van oordeel dat de werkgever daaromtrent de nodige informatie moet inwinnen tijdens de selectieprocedure.

De heer V.A. heeft de selectieprocedure, waarbij de functie en de doelstellingen van verwerende partij worden besproken, met succes doorlopen en er wordt een arbeidsovereenkomst ondertekend.

Volgens art. 25 van het arbeidsreglement van verwerende partij verbinden werkgever en werknemer zich tot een correct en respectvol optreden ten aanzien van vrouwen, migranten, jongeren en ouderen en onthouden zij zich van elke vorm van racisme en discriminatie en behandelen iedereen met dezelfde noodzakelijke menselijke eerbied, met respect voor eenieders waardigheid, gevoelens en overtuiging.

Verwerende partij blijft eveneens in gebreke het bewijs te leveren van een inbreuk van de heer V.A. op de antidiscriminatieclausule zoals vervat in art. 25 van het arbeidsreglement.

Verwerende partij heeft de heer V.A. ontslagen wegens. zijn vermeende passieve politieke overtuiging

Het passief lid zijn geweest van (...) is geen objectieve en redelijke rechtvaardiging van het ontslag van de heer V.A.

Noch uit de Congresbeslissing 38 van 23-26.11.1994 naar waar verwerende partij verwijst, noch uit de arbeidsovereenkomst noch uit het arbeidsreglement van verwerende partij blijkt dat een gewezen lidmaatschap van het (...) niet verzoenbaar is met het uitoefenen van een job van systeemcoördinator bij verwerende partij.

In casu is er sprake van discriminatie op basis van politieke overtuiging

De vordering is gegrond..

De gevorderde bedragen worden in se niet betwist.

Uitvoerbaarheid

De heer V.A. vordert het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren niettegenstaande elk verhaal en zonder kantonnement.

De uitvoerbaarheidsverklaring bij voorraad is een uitzonderlijke maatregel die slechts toegelaten kan worden in een bepaald aantal gevallen, namelijk bij hoogdringendheid of bij dreigend gevaar dat een partij zich aan de uitvoering van het vonnis zal onttrekken.

De uitzonderlijke omstandigheden, die een uitvoerbaarheid bij voorraad motiveren, dienen strikt geïnterpreteerd te worden.

In casu beperkt de heer V.A. zich tot een niet gemotiveerde stijlformule en zijn er geen elementen aanwezig die wijzen op insolvabiliteit van verwerende partij zodat de vordering tot voorlopige ten uitvoerlegging ongegrond wordt verklaard.

Het recht op kantonnement van de schuldenaar houdt in dat de schuldeiser niet onmiddellijk het voordeel kan genieten van de te zijnen gunste uitgesproken veroordelingen met de bedoeling de schuldenaar te beschermen tegen het risico van insolvabiliteit van de schuldeiser, wanneer deze het bedrag van de veroordelingen zou dienen terug te betalen.

Het recht tot kantonnement kan door de rechter slechts uitgesloten worden indien in concreto wordt vastgesteld dat de vertraging in de regeling de schuldeiser aan een ernstig nadeel blootstelt (artikel 1406 van het Gerechtelijk Wetboek; Arbh. Luik, 19 mei 1990, Pas., 1990, II, 228).

De schuldeiser die de uitsluiting van kantonnement vordert draagt de bewijslast en moet in concreto het ernstig nadeel aanwijzen waaraan hij zou kunnen worden blootgesteld bij vertraging van uitvoering van de overeenkomst (Arbh. Brussel december 1992, RSR 1992,429).

In casu wordt geen ernstig nadeel aangetoond.

Het kantonnement wordt niet afgewezen.

De rechtsplegingsvergoeding

Het KB van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de Wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van

de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat bepaalt in art. 10 dat zowel het KB als de Wet van 21 april 2007 in werking treden op 1 januari 2008 (BS 9 november 2007).

Art. 13 van de Wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat stelt dat de artikelen 2 tot 12 van toepassing zijn op de zaken die hangende zijn op het moment dat ze in werking treden.

Hangende rechtsgedingen zijn rechtsgedingen die nog moeten beslecht worden bij de inwerkingtreding van de nieuwe wet, zoals in casu..

Ter zitting vorderen partijen de toepassing van de Wet van 21 april 2007.

Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bedraagt in casu 1.100 €.

Overeenkomstig het nieuwe artikel 1022 Ger.Wb. is de rechtsplegingsvergoeding thans een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in de het gelijk gestelde partij.

De vordering van eisende partij wordt gegrond verklaard en verwerende partij wordt veroordeeld tot de kosten.

OM DEZE REDENEN DE RECHTBANK

Rechtsprekend op tegenspraak.

Gelezen het niet eensluidend schriftelijk advies van de heer J. Geysen, Substituut-Arbeidsauditeur neergelegd op 3 februari 2010 i.pl.v. 26 november 2009.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt verwerende partij tot betaling van 15.048,06 € ten titel van schadevergoeding wegens discriminatie overeenkomstig art 18 §2, 2° van de Discriminatiewet meer de wettelijke , moratoire en gerechtelijke interesten.

Staat het kantonement toe.

Veroordeelt verwerende partij tot de kosten begroot op 101,86 € dagvaardingskosten en 1.100 € rechtsplegingsvergoeding

Aldus gevonnist door de 24ste kamer van de Arbeidsrechtbank van Brussel waar zitting hielden:

Marie-Charlotte VANTOMME,
L. PROESMANS
W. VAN ESCH

Ondervoorzitter,
Rechter in sociale zaken - werkgever,
Rechter in sociale zaken - bediende,

en uitgesproken ter openbare zitting van '18 .03 .2010
waar aanwezig waren:

Marie-Charlotte VANTOMME Ondervoorzitter,
bijgestaan door S. VAN DER POORTEN, Afg. Griffier,

S. VAN DER POORTEN

W. VAN ESCH

L. PROESMANS

MC VANTOMME